

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXXI. In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem. Joan. 13. 35.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

die fatigant patientiam Confessarij garritu fastidioso, inutili, importuno, & non semel damnato, sed abique fructu; quia illorum propositum non est se submittere obedientiae, sed sibi satisfacere. Ita etiam faciunt illi subditi Religiosi, qui salvos se volunt vi patientiae, quam ajunt superiori suo deesse, nunquam satis, ut ipsi autumant, moderato. Sic & maritus per patientiam uxoris, uxor autem per patientiam mariti salutem quaerit. Et in hunc modum agunt plurimi, qui in alijs optimè cognoscunt, quam pulchra sit patientia, pro se tamen illam nolunt. Non est hæc bona regula: *In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras, non alienâ.* Omnis illa patientia, quâ proximi utuntur in tolerandis tuorum defectuum molestijs, ipsis potius quam tibi proderit. Sola tua prodesse tibi potest: ideo tolerare quam tolerari malis, quia his, qui tolerant, non qui tolerantur, beatitudo promittitur. Sæpe à DEO magnâ contentione postula virtutem adeo necessariam; & ut ad illam impetrandam te disponas, ex parte tuâ conare, quidquid potes. Assuece illis prævidendis casibus, qui accidere tibi possunt, sive ignominiarum, sive injuria-

rum, sive infirmitatum, sive mandatorum factu difficilium, & sta paratus. Nihil enim plus affert discriminis etiam fortibus munimentis, quam improvisa irruptio. Abstrahæ animam à nimio amore tui ipsius. Sæpe cogita, ejusmodi casus esse tela volantia. Neminem illa posse vitare, & quam diu in hac terrâ consistis, te in acie stare & loco certaminis: deinde pacem, ac præmia securura, peccata tua digna esse omni infortunio, & quemadmodum tibi sæpe adversa contingunt sed levia, ita prodigium esse, quod non capiti tuo turris aliqua incumbat, prout illis peccatoribus minoribus te, qui stabant in Siloë. Si deinde occasione quadam motum animi perferre incipias, quamprimum intra te ipsum te collige, uti facit, qui jam notat imminere symptomata febris, mali sui domestici. Non expecta, donec obscuretur intellectus, tunc enim omnino malè de te agitur, & in promptu habe hæc verba tories hoc loco reperita, ceu Christus ipse etiamnum illa tibi ore tenus suggerat: *In patientiâ vestrâ possidebitis animas vestras.* Videbis in his contineri potentissimum antidotum.

XXXI.

In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem. Joan. 13. 35.

1. **C**onsidera, quale sit illud discerniculum, quo Dominus voluit discipulos suos, hoc est, Christianos ab omni reliquo genere humano discerniri. Non miracula, non scientia, non sapientia, non quævis alia est

tot prerogativis, quas possident, sed mutua dilectio: *In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.* Vide igitur, quale sit privilegium illud, quod inter omnes virtutes huic benedictæ Charitati contigit, esse scilicet proprium insigne Christiani. An non hoc solum sufficit ad ingenerandum tibi ejus amorem?

2. Considera, quoniam ista dilectio debet esse Character proprius Christiani, hinc certissimo consensui, illam non vulgarem, sed valde magnam esse oportere, hoc est majorem, quam invicem habeant omnes Mahometani, omnes gentiles, omnes Judæi, ceterique, qui non sectantur Christum: nam aliâ ratione non satis illos distingueret, dum *omne animal*, ut ait Ecclesiasticus, *diligit simile sibi.* Et tamen non solum voluit Christus, ut illa sufficeret, ad faciendum discrimen, sed ad faciendum proximè, infallibiliter, & apud quamcunque gentem. Proximè, & ideo dixit: *in hoc.* Infallibiliter: & ideo dixit: *Cognoscent*, non: *Conjiciant.* Apud quamcunque gentem, & ideo dixit *Omnes*, non *Plurimi.* Hinc æstima; quale genus dilectionis ille requisiverit. Perfectò dilectionem lectissimam, sublimissimam, plusquam humanam, & talem, quam non ita facile ejus hostes imitentur, uti nonnunquam ceteris contingit virtutibus etiam proprijs Christianorum, humilitati, patientiæ, austeritati vitæ, quæ instat auri etiam ipsæ plures inveniunt

adulteratores in terrâ. An tibi videtur talis esse tua dilectio?

3. Considera Christum re ipsâ consecutum esse, quod optabat, nempe ut ista dilectio signum esset, quo discerni possent sui sequaces ab alijs. Unde non raro attoniti dicebant idolorum cultores loquentes de Christianis: *Videte, quomodo se invicem diligunt.* Et ideo certum est, hæc verba Christi non solum continere præceptum, sed varicinium: *Cognoscent.* Cùm nunquam in ullâ sectâ sint visi illi Charitatis excessus, quos tanto numero usurpârunt Christiani non solum invicem, sed etiam in utilitatem illorum qui eos implacabili hostilitate persequabantur, sincerè illis serviendo tempore contagionis, redimendo captivos, reficiendo, cooperiendo, & demum hæredes nominando bonorum quasi in remunerationem necis illata. Percurre omnes sectas, quotquot sunt in orbe terrarum. Nulla ne jactare quidem poterit quidquam simile Charitatis Christianæ.

4. Considera, quàm bene consulit Ecclesiæ suæ hoc præcepto Dominus, quo voluit, ut omnes *Dilectionem habeant ad invicem*, & hac ratione omnes etiam colligentur unione perfectâ, omnes amentur à singulis, & ab omnibus singuli, ita ut rumpi non possit forte illud vinculum, quo illos initio strinxerat. Sed quale fuit hæc vinculum? scis quale? triplicatû, quod fortissimum est. *Funiculus triplex dissile rumpitur.* Tale fuit illud, quod habebant *ad invicem* omnes primi sui secta-

sectatores, intellectus, voluntatis, & operis. Primò Intellectus, unde dicitur: *Erant cor unum*, per unitatem fidei. Dein voluntatis: unde dicitur: *Erant anima una*, per unitatem desideriorum. Denique opere, unde dicitur: *Habebant omnia communia*, per uniformem modum agendi. Si Christiani tam bellè semper colligati non alià lite certarent quàm amoris, quis æquare illorum vires possit? sed credi non potest, quantopere ejusmodi colligatio displiceat inferno. Unde mirum esse non debet, quòd tot modis allaboret, ut destruat. Certum est, ubi omnibus conveniret magis esse sollicitos servare *Unitatem Spiritus*, ut aiebat Apostolus, *in vinculo pacis*, hodie rebelliones, factiones, schismata ferociùs sævire. Infelices Christianos, qui non agnoscunt, quanto bono se privent, dum dividuntur! at quomodo non verentur dici Christiani? soli illi sunt tales, qui gaudent Insigni sectatorum Christi: *Dilectionem habent ad invicem.*

5. Considera, quæ sit causa, ob

quam Christiani patiantur jacturam mutuæ Charitatis ipsi à Christo tantopere commendata. Causa est, quia Christum non amant. Non vides, quid in circulo fiat? quantò lineæ propiùs ad centrum accedunt, tantò inter se magis junguntur: quantò longiùs ab illo recedunt, tantò etiam inter se semper dividuntur magis. Idem accidit in præfenti negotio. Si omnes jungeremur in Christo, hunc cogitando, de hoc loquendo, hujus gloriæ in rebus omnibus studendo, quis dubitet omnes invicem conjunctissimos fore? nos verò illum minimè amamus. Et ideo mirum non est, quòd & invicem minimè amemus. Cura imprimis consequi amorem tenerrimam Domini. Tum aliquod ejus dare Specimen cupies. At cum nescias, quid boni præstes illi, qui omnibus abundat, quid facies? ad illos te vertes, quibus cum benefeceris, ipse acceptum habet. Et hi sunt tui proximi.

* * *

FEBRUARIA